

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Zjutranje izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

3 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primerim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inšertov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 21. Vodstvo nemško-nacijonalne stranke je izdalo proglas, ki pravi, da mora opozicija nadaljevati boj proti vladi z vsemi sredstvi, tudi obstrukcijonistiškimi, dokler ne bodo odpravljene jezikovne naredbe.

Dunaj 21. Vse kaže, da bode opozicija nadaljevala obstrukcijo z vsemi silami. Govori se o novih predlogih, da se ministri posade na obtožno klop. Za nadaljevanje obstrukcije so vse nemške skupine, izvzemši menda jedino le liberalno veleposestvo.

Dunaj 21. »Fremdenblatt« pozdravlja živo simpatijo prizadevanja — pričujoča o pravem nemškem in o pravem avstrijskem mišljenju — v ta namen, da postane parlament zmožen za delo, v prvi vrsti povodom posvetovanja o pogodbi. Zanj pa svari list pred pretvarjenjem, te lepe misli kar se dogaja s tem, da se ta prizadevanja presojajo z vidika strankarsko-taktičskih ozirov, kakor so že storili nekateri listi. »Fremdenblatt« vprašuje: Ali hočejo uveljaviti zopet parlamentarizem popolnoma in čisto, ali ga hočejo odkrito pripoznati ter vsprejeti kakor jedino odločilno raznino naše politike — ali pa hočejo da pride le do eksperimentov?

Celovec 21. Porotno sodišče je spoznalo večeraj Josipa Javertainga krivim ubojstva in sodišče ga je obsodilo na smrt.

Maribor 22. Tukajšnji porotniki so spoznali danes krivima umorstva Frana Marina in Lorenea Kukaveca. Oba sta obsojena na smrt na vešalih.

Kolnija 21. »Kölnische Zeitung« oporeka vesti, da hoče Nemčija sodelovati na rešenju kre-

čanskega vprašanja. Isti list pravi, da je Nemčija uverjena še vedno, da ne bi mogla ugodno vplivati na rešenje tega vprašanja.

Nemčija odkloni torej predlog italijanskega ministra za vnanje stvari ki je hotel, da bi ista z Avstrijo vred zopet vstopila v evropski koncert za sodelovanje na krečanskem vprašanju Najbrže odgovori tudi Avstrija v tem zmislu.

Protiitalijanske demonstracije.

»Slovenski Narod« je bil priobčil te dni nastopni članek:

»Povodom umora cesarice se je v raznih mestih primerilo večih ali manjših demonstracij proti Italijanom. Teh demonstracij in izgrediv ne bo nihče odobral, ker italijanski narod ne more biti odgovoren za zločin posamičnega Italijana, toliko manj, ker se prišteva poživljeni morilec blazni sekti, katera ne pripozna nobene domovine in nobene narodnosti. Italijanski narod ni sokriv na Luehewijevem zlodejstvu in nepravilno bi bilo, maščevati na njem hudodelstvo morilčevu.

Ljudska duša pa v trenutku razburjenosti, žalosti in svete jeze ni pristopna takim razmišljanjem in takemu razločevanju ter svoj opravičeni srd na jednega le prerada prenaša na vse pripadnike dotičnega naroda. Tako se je zgodilo na Francoskem, ko je Italijan umoril predsednika Carnota, tako se je zgodilo lani v raznih mestih Združenih držav, tako se je v manjši meri zgodilo na Španskem, ko je Italijan zaklal ministerskega predsednika Canovasa in tako se je še v manjši meri zgodilo sedaj v nekaterih avstrijskih mestih.

Vznemirjen je stal mladenič pred vrati. Domislil se je nekaj. Brzo je zavil v ulico kraj Velikih vrat v stanovanje kapitana Barboa. Toda ni ga našel, in povrnil se je h Klari. Deklica je prepadla, ko je opazila zaročence brez očeta.

»Kje je oče?«

»Ne vem.«

»Ste-li bil v kaštelu?«

»Ne puščajo nikogar notri.«

»Ni-ko-gar? Moj Bog! Moj Bog!« se je prijel dekleca za glavo in hodila nemirno po sobi, nato jena-daljevala: »Idite, idite, prosim Vas, poiščite Barboa.«

»Nisem ga našel, Klara!«

»Tedaj Kreljanoviča, Mikulčiča — idite k škofu, — idite, vprašajte — jaz ne vem nič — nič!«

»Idem! z Bogom, Klara!«

»Pozno je že — ali prosim Vas, idite, pa javite mi jutri — ali še danes — Vi bodele bolj vedeli — meni je kri šinila v glavo.«

In zopet je poletel Daničič h kaštelu. Na enkrat je začul po ulici silen tek. Kar je opazil, da teče človek razprostrti rok brez sape, a za njim častnik z četo goriških vojakov. Vojaki so dospeli do begunca.

»Pomagaj mi Jezus!« je zavpil begunec, ali častnik mu je zaril meč skozi rebra, in on se je zgrudil v krvi na tla.

»Kar si iskal, dubrovniški pes v Senju, to si našel!« nasmejale se je goriški častnik izdihajočemu ranjenecu.

Ali Daničič je poletel dalje, kri mu je kipe-la, a sree mu je prešinjal nenavaden nemir.

Demonstracije v Ljubljani so bile precej nedolžne in če so si tudi tu in tam nekateri slovenski in italijanski delavei segli v lase in se nekoliko opraskali, se mora vendar reči, da se je demonstracija vršila mirno.

Veliko večje dimenzije pa so zadobile protitalijanske demonstracije v Trstu in če tudi prav od srea obžalujemo dogodivše se brutalnosti in nasilstva, moramo vendar priznati, da demonstracij ne obžalujemo.

Listi, ki simpatizirajo z lahonsko kliko, vlada-jočo v Trstu, so v svojih poročilih in v svojih sentimentalnih člankih skrbno prikrili vzroke demonstracij in tudi njih politični efekt, ter so le pripovedovali o »strašnih« preganjanjih ubogih nedolžnih gospodarjev »najzvestejšega mesta«, dasi so prav vzroki demonstracijam in njih efekt najzanimivejši moment vse dogodbe.

Okna se povsod jednako pobijajo, kamenje se povsod jednako meče, v Trstu nič drugače nego drugod, ali važno je, kam so demonstrantje metali kamenje, komu so pobili okna in za kaj se je to zgodilo!

V nedeljo, dan po umoru nesrečne cesarice, so avstrijsko misleči ljudje laške in slovenske narodnosti priredili spreved po mestu v izraz sožalja.

Taisti dan, ko v vsej Avstriji ni bilo nobene javne priredbe, ko so bila celo v Rimu gledališča zaprta, ta dan je v Trstu gospodujoči živelj priredil razne zabave, javen koncert, predstavo v cirkusu, ples itd. To je moralo razdražiti ljudstvo, vsacega, kdor ima človeško sree; to in pa tisto tiho, a vendar očitno zadovoljstvo, kakoršno kaže ire-denta vselej, kadar se je habsburški dinastiji primerila kaka nesreča, to je bil povod izgreodom.

Ravno je bilo odbilo osem na stolni cerkvi sv. Jurija, ko je došel na trg pred kaštel; vrata so bila zaprta. Straža je stala kakor pribita. Ali čuj! Iz kaštele se je zglašal boben, čula se je zapoved vojaškega poveljnika. Vrata so se odprla. Iz njih je priplamtel rudeč odsev zubljev, ob katerih so se čudno lesketale puške in šlemi mušketirjev. Iz vrat je izišlo petdeset vojakov bakljeno-seev in dve stotnji pešcev s puškami. Bakljenoseci so se razvrstili v krog, pešci na levo in desno kraj vrat. Štirje možje so prislonili nad vrata dolge lestve. Tedaj se je vspel jeden mož po lestvi. Nosil je nekaj pod roko. Že je bil vrh lestve. Kline je zabijal. Nekaj je obesil.

»Ha! ha! ha! Felice notte!« zasmejal se je mož. Bobni so se oglašili, baklje plamtele, a strašno rudečilo je zatrepetalo na dveh krvavih glavah, ki so visele nad vrati kaštele, na glavi ledeniškega vojvode Marka Marglitiča — in Martina Posedariča.

Kri je šinila mladeniču v glavo, oči so mu potemnele, bobnanje mu je prešinilo mozeg. Vse se mu je zdelo, da blede. Baklje so izginile, izginila tudi vojska — straža je zapahnila vrata. Zdelo se mu je, da blede. Ali ni se mu bledlo — ne! Znoj mu je oblil čelo, glavo je ulovil z rokama. Da, da, res je, cela grozna resnica! Resnico pokazuje blede mesce, razlivaje svojo svetlobo na lepo blede čelo, na odprte velike oči, na črne lase — na kri Martina kneza Posedariča.

(Pride še.)

PODLISTEK.

37

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Oh pridite, pridite skoraj, sladki oče!« je prosila dekleca solznih oči.

»Miruj! Saj te čuva ženin! Z Bogom, otroka!« je rekel knez, poljubil dekleco v čelo in podal roko Juriju.

Ura za uro je potekala; sladko govoré sta čakala zaročence, ali kneza še ni bilo domov. Mati Lueija je bila že dvakrat poslala deklo, naj pride knez k njej, ali Klara jej je odgovorila, da ga še ni.

»Nas ženske grajate, da smo blebetave«, je rekla Klara zaročenceu, »ali kedar se vi moški sestanete, ni govoru konea ne kraja. Kaj mislijo v v kaštelu. No sedaj mora kmalu priti. Daj, Anica, pogled pred vrata, da-li gre gospodar? Ali čakaj! Jurij! prosim Vas, idite mu Vi nasproti. Vi mi ga dovedite!«

Mladi vojvoda je pohitel h kaštelu. Vrata so bila zaprta.

»Odpri mi!« je rekel straži.

»Ne smem, gospod!« je odvrnil mušketir, »nocoj ne sme nihče ni vstopiti ni iziti.«

»Ali jaz moram k generalu«, je nastavil Jurij razdraženo.

»Ne smete ni Vi ni drugi, po generalovi zapovedi.«

Patrijotično ogorčenje je združilo ljudstvo proti iredentovski druhalu in mu potisnilo kamenje v roke. Iskra je vzletela in povzročila je požar, čigar plamen je vsemu svetu pokazal pravi značaj tržaškega mesta. To pa je že toliko vredno, kakor tiste klopi, katere so bile polomljene na izgredih in tiste šipe, katere so bile pobite.

Ljudstvo se je dvignilo proti tistim, ki vladajo sedaj v Trstu, proti tistim teroristom, kateri kar očitno gledajo čez meje in z brutalno brezobzirnostjo zadušujejo vsako, njim nevšečno gibanje in ki so znali Trstu pritisniti pečat iredentovstva. Tisto ljudstvo, o katerem je trdila vladajoča klika, da stoji na njeni strani, katero je doslej z vsemi sredstvi ščuvala proti slovenskemu prebivalstvu in sploh proti vsem avstrijsko mislečim elementom, tisto ljudstvo je sedaj razgnalo fikejjo, da je večina prebivalstva v taboru gospodujoče klike, in ta dokaz mišljenja tržaškega prebivalstva je pač vreden te škode, kar se je je zgodilo o izgredih, saj je zajedno dokaz, da je samo način vladanja kriv, da ima iredentovska druhal v Trstu krmilo v rokah.

Tiste liste pa, kateri se zdaj tako goreče zavzemajo za tržaško lahonstvo, ki se je v svoji podlosti spozabilo tako daleč, da se je s prireditvijo koncertov in zabav rogalo občni žalosti, vprašamo samo: kje pa ste bili tedaj, ko so v Trstu naščuvane tolpe umorile Gasparoviche in proganjale in pobijale Slovence? Takrat sti molčali vsi od kraja, začeni od veleoficijoznega »Fremdenblatta« pa doli do najobskurnejšega lističa, takrat niste vzdihovali, ampak zadovoljno gledali, kako je laški bič žvižgal okoli slovenskih ušes. Ljudje pa, kateri se spominjajo človeških čutil samo takrat, kadar je njim in njihovim prijateljem v korist, sicer pa odobravajo vsako laško brutalnost, taki ljudje niso za nas merodajni in nam je njihovo menenje deveta briga.

* * *

Ta izvajanja so gotovo dobro utemeljena. Dobro so obrazloženi postanek, vzroki in efekt izgredov — v Trstu. Pridodati pa treba nekoliko resnih besed, ker je danes povsem gotova stvar, da bodo ti izgredi škodovali Slovincem v političnem pogledu. Človek bi sodil sicer, da je to nemogoče, ker je nelogično, ker se protivi zdravemu človeškemu razumu in ker bi bilo skrajno — krivično. Ali počakajte malo! Počakajte, da pride stvar v razgovor v parlamentu, pa boste čuli čudnih stvari. Čuli boste, da na teh tržaških izgredih ni niti govora o kakem plemenitem nagibu; da ni nič res, da bi se bili ti izgredi dogodili vsled vzkipenja patrijotičnega čustvovanja in v nekakem omamljenju zbog grozne nesreče, ki je zadela ljubljene vladarja; da ni nič res, da bi bilo vzkipelo od ljute boli vsled groznega dogodka in v ogorčenju vsled najgrje brezaktnosti in brezsrčnosti onih, ki so se svojimi veseliciami, koncerti in plesi rogali splošni žalosti in so teptali v blato ne le čut lojalnosti in ljubezni do vladarske hiše, ampak tudi tisti čut navadnega človekoljubja, čut usmiljenja, ki se ob vsaki nesreči — naj je zadela kogar-si-bodi — pojavlja v vsakem človeku, ako ima le kaj človeškega srea v svojih prsih! Govorilo se bo le o surovosti, a vandalizmu, o nasilju in — Slovenci bodo sojeni!!

Vse, kar se je dogodilo nepristojnega, šteje se že danes in se bode štel na račun tržaških in okoličanskih Slovencev brez ozira na motive izgredom in brez ozira na dejstvo: a) da po vsej okolici tržaški ni došlo nikjer do nikakega resnega izgreda, in b) da inicijatorji demonstracij v mestu niso bili Slovenci.

Dvojno pa radi priznavamo in nas nikakor ni sram priznati. Prvo bi bilo to, da je potem, ko je v nedeljo po umorstvu cesarice vzkipelo po vsem mestu, demonstroval marsikateri Slovenec proti onim, ki so se zabavali einično v toli žalostnih trenutkih. V drugo pa nočemo tajiti, da je potem, ko je že zavrelo, v slovenskem ljudstvu še bolj vžigal že razvnete duhove — spomin na toliko pretrpljene stare krivice.

Je-li čudo, ako tam, kjer je tlelo, vzplamti, kakor hitro je kaka sila odstranila pepel?! Če je v Trstu in nekod po Goriškem in v Istri prišlo do vzklikov, neprijaznih Italijanom, naj se temu ne čudi nikdo, marveč naj bi se raje bavil z vpraša-

njem, da-li niso na vseh teh dogodkih bolj krivi vsi oni, ki so omogočali svojim dejanjem in nehanjem, da se je leta in leta kupičila krivica na krivico temu ljudstvu, zbog česar se je moralo nabrati toliko netiva v duši ljudstva?! In dalje naj bi se bavili vprašanjem, da-li je čudo, ako se razburja ljudstvo, ko vidi, kako mu od leta do leta peša gospodarstvo; kako komaj izpolnjuje svoje dolžnosti do države, do dežele, do občine in do — svojeev; kako mu čisto nedostaje vsega v zadovoljenje vsakdanjim telesnim in dušnim potrebam svojim in svoje družine; kako mu nedostaje čisto zaslužka, da bi si mogel kupiti — kruha in soli, a ko vidi zajedno ob toliki bedi svoji, kako se v isti domovini njegovi daje obilica dobrega zaslužka — tujcem?! Na vse to naj bi pomislili izvestni krogi, da bi umeli ono, kar vrvi in plamti v dušah. In potem bi umeli tudi, kako da prihaja do tega, da v trenutkih jeze zagrešajo nezakonite čine ljudje, ki navadno ne morejo storiti žalega niti črviku na cesti. Vzroke in zamude nesrečnega sistema naj bi poštevali visoki gospodje, ne pa, da gledajo le kako razbiti šipo in pa jezne obraze tiste signorie, ki je se svojo brutalnostjo največ kriva, da kipé strasti v tej deželi: mesto da smatrajo za resnico vsako — laž v »Piccolu«. Ako bi tako storili v takih trenutkih, videli bi jasneje in sodili bi drugače, nego sodijo.

Ali temu se ni nadejati — in ker se ni nadejati, ponavljamo: da se bodo zadnji nezakoniti dogodki, porodivši se pa iz svete in opravičene jeze, izkoriščali proti primorskim Slovanom. Račun poplača — naše ljudstvo!!

Politični pregled.

Zahvala cesarjeva je napravila ogromen utis na vse poštene življe v monarhiji. Sosebno hvalijo listi priprosto besedo, brez vsega lepotečja, s katero govori cesar svojim narodom. Sosebno pretresujoč in notri do srea segajoč je oni odstavek, v kateri cesar pozivlja narode, naj mu pomorejo uresničiti željo-ljubljenko: pomirjenje in spravo. Tako more govoriti le ljubeči oče svojim sinovom. Soglasna sodba je ta, da sta se v manifestu duh in volja cesarjeva pokazala orjaškima, sree Njegovo pa neizprnim virom miline, dobrote in ljubezni.

Deželni zbor goriški. »Soča« piše: »Splošno žalovanje, ki je bilo nastalo po vsej državi vsled nenadne smrti cesarice Elizabete, je pripravilo naše slovenske poslance, da so se odločili iti v deželni zbor in sicer k izjavama žalosti radi umora cesarice in pa udanostne adrese.

Včeraj popoldne ob 5. uri je bila izjava žalovanja po pokojni cesarici.

V deželno zbornico so vstopili najprvo slovenski deželni poslanci ter zavzeli navadne prostore. Za njimi je prišel nadškof in knez dr. Jak. Missia z dež. glavarjem Fr. grof. Coroninijem in zastopnikom vlade, dvornim svetnikom Bosizijem. Nadškof in knez je stopil naravnost k slovenskim poslancem ter pozdravil najprvo Alfreda grofa Coroninija in za njim so se mu predstavili vsi drugi; vsakemu je segel v roke.

Vsi poslanci so bili v črnih oblekah ter so vstali, ko je pričel dež. glavar govoriti. Govoril je o napadu na cesarico, o prebitki izgubi, katera je zadela Avstrijo in vse njene narode. Govor je bil seveda italijanski najprvo in po večem delu, slovenski je govoril dež. glavar samo par stavkov in še te je čital s papirja pred seboj, čeprav vemo, da dež. glavar, ki je ob enem slovenski župan, prav dobro zna slovenski, in bi bil torej lahko govoril in ne samo čital! Zaključek samo italijanski.

Žaljenje slovenskega naroda se torej nadaljuje v goriški deželni zbornici; preziranje našega jezika, ki je ob enem preziranje slov. poslancev in naroda, katerega zastopajo, se je zopet pokazalo in to celo v tako svečanostni seji.

Grešilo se je zopet na račun slovenske dobrohotnosti in tako pojde menda dalje. Poslanci vidijo, kaj jih čaka!

Občinstva je bilo navzočega mnogo, večina so bili Slovenci. Seja je trajala četrte ure.

Ko je dež. glavar končal svoj govor, se je približal nadškof in knez laškim poslancem, kateri so se mu predstavili po vrsti.

Prihodnja seja bo jutri. Na dnevnem redu bode udanostna adresa. Seja utegne biti zanimiva. Cesarju se odposlje sožalna brzojavka.

Pred otvorjenjem državnega zbora.

Nejasnost nadaljuje. Vsaki list ima svoje posebno menenje gledé vprašanja, da-li in v koliko bode vplivale na stranke, in zlasti na abstrakcionistiške, prisrčne besede cesarjeve, pozivljajoče na mir in spravo. Poljski listi n. pr. hoté opaziti, da so se čustva omehčila in da je prišel pravi trenutek za zbližanje strank ter pozivljajo večino, naj bi storila prvi korak. Glasila Schönener-Wolfova odklanjajo vsako spravo in zahtevajo slej ko prej kapitulacijo vseh narodnosti pred velikonemško idejo, dočim nemškoliberalna glasila starega kova modro — molče. Od posebne strani pišejo zopet v »Information«, da za hip [utegne dogodek v Genevi pomirljivo vplivati na stranke, toda zmernost ne bode trajala dolgo in kmalu bode zopet strankarska strast zmagovalka oziró do države. Pisec tega pisma nad meni torej, da ni ničesar dobrega pričakovati od prihodnjega zasedanja, ali k večjemu to, da se kmalo — zaključí.

Glasilo češkega kluba — katera skupina stoji tako rekoč v središču sedanje krize — pravi, da Čehi ne morejo ni malo več popuščati. O posvetovanjih, ki jih je imel grof Thun z voditelji desnice, pravi isti list, da namere v češkem taboru nikakor niso dovoljne za vladne intencije, a še neugodnejše da so dispozicije med Hrvati in Slovenci. V le-teh da je zavladalo popolno nezaupanje, tako, da tudi najzmernejši med njimi polože raje svoje mandate ali pa preidejo v opozicijo, nego da bi dovolili, da bi še nadalje vladali taki odnošaji v deželah, v katerih bivajo Hrvatje in Slovenci. Grof Thun je dolžan sedaj, da ne miri obstrukcije, ampak stranke na desni.

Kakor se vidi, niso haš ugodne avspicije, pod katerimi se snide državni zbor.

XX. september. Včeraj je minolo 28 let, odkar je italijanska vojska zasela Rim in se je nehalo posvetno kraljestvo papeževu, ali kakor pravi italijanski list: od »osvobojenja« Rima. Kakor vsako leto so tudi letos v Rimu in po drugih italijanskih mestih slavili na hrupen način to obletnico. Vendar se nam dozdeva, da so letos poročila v tržaških listih dokaj krajša in veliko manje bombastična, nego prejšnja leta. Ni čudo, kajti odnošaji v »osvobojeni« Italiji so letos, v 28. letu po »osvobojenju«, žalostnejši, nego so bili kedaj.

V Trstu je prošel včerajšnji dan povsem mirno, da-si je javna tajnost, da so se progressovska gospóda ravno letos posebno pripravljali na hrupne slavnosti. Od kod to samozatajevanje?! Ali je morda gospódi še strah v kosteh od minolih dnij?! Morda, ali mnogi so tega menenja, da so progressoveem došli dobri nasveti od — dobrohotne jim strani in da so tudi ubogali, dobro vedoči, da jim ne izostane primerno plačilo.

Domače vesti.

Konfiskacija. Včerajšnje večerno izdanje »Edinosti« bilo je zaplenjeno radi notice o novem konzulu v Trstu. Da odškodujemo naše naročnike, poslali smo jim današnje jutranje izdanje, v katerem najdemo vse sestavke zaplenjenega večernega izdanja, izvzemši seveda zaplenjeni sestavek.

Osebnost. Dvorni svetnik Krekich-Treuland, ki je stopil v pokoj, se je poslovil danes na namestništvu. Tem povodom mu je uradništvo namestništva — z namestnikom na čelu — izjavilo svoje simpatije.

Čitateljem. Z vsako pošto nam prihajajo vprašanja: zakaj niste še priobčili tega ali onega? in nekateri zahtevajo, da jim odgovorimo v posebnem pismu. Mi pa menimo, da se taka vprašanja malo čudna, ko je vendar lahko pogodil vsakdo, na katero stran da smo v minolih dneh morali obračati pozornost svojo in za kaka poročila smo morali izkoriščati skromni prostor tega ista Potrpljenja torej nekoliko in vse pride na vrsto; glede množičnih se slučajev, da ljudje zahtevajo od nas, da bi korespondirali z njim, prosili bi, naj bi uvaževalo naše občinstvo, da je uredništvo tega lista tako obremenjeno s posli, da mu v res-

niei preostaje le malo časa za zasebno korespondencijo.

So že tu! Pišejo nam: Gospod urednik! Pesimizem odmevajoči iz uvodnega članka cenjene »Edinosti« od prošlega torka, je že postal — meso!

»La Sera« (poluurni list) si je napisala dopis iz Gorice v št. 167. min. torka.

V tem dopisu se opisujejo zadnji izgrede! Lahki so seveda vsi same ovčice najmirnejši ljudje, ki se niso nikdar mešali v politiko, ljudje ki so delili sam med, toliko Lahom, kakor tudi Slovencem (!) In ti ljudje da so bili preganjani le po navodilu dveh stovenskih malih obskurnih listov, katere bi morala vlada — da si ni konstitucionalno — **prepovedati!!!**

Torej to vam je plačilo sedaj v poluurnem listu! Radoveden sem, kje se je rodil ta liberalno-poluvladni nasvet, vreden svojih roditeljev!

Vi in politično društvo »Edinost« ste svarili naše ljudstvo pred vsako demonstracijo in to hitro, ko ste doznali, da se je začelo demonstrirati tudi od naše strani! Ali začetniki so bili tržaški Italijani proti Italijanom iz kraljestva.

Ko bi bil le en sam slovenski list odobral nastale nemire, bili bi opravičeni vsi oficijozni in poltoficijozni udrihati po njem in zahtevati njegovo uničenje; ker so pa naši listi vsi obsojali vsaki izgrede, a se obrekujejo vedar-le, smo opravičeni sumiti, da je tu na Primorskem zavéla druga, za Slovane skrajno neugodna sapa!

Mi nismo pričakovali pohvale od strani viših krogov naših, ker tako daleč se gospóda ne »spozabljajo« nikdar, ali da se bodo napadali in da se bode še grozilo našim patrijotično pisanim listom, katerim gre glavni del zasluge, da v mnogih krajih, kjer je vrvelo, sploh ni bilo demonstracij, a drugod, kjer je bilo kaj, da se niso razširjale: tega vedar ne bi bili pričakovali.

Ker je pa že tako prišlo, moramo tudi mi povedati svoje menenje o tej stvari.

Ako se misli (in misliti je menda dovoljeno!) na uničenje še to malo našega časopisja, ne bi bilo morda brez koristi, da bi prej uničili vse irredentarske cunje, izhajajoče v Avstriji. Potem šele naj pride v božjem imenu na vrsto naše prepohlevno novinarstvo! Pišite pa in delajte, kar hočete, mučite nas vendar ne. Ljudje prihajajo in odhajajo, a narodi ostajajo, ako erpijo svoje iz poštene zavesti življenske sile in trdno voljo do življenja!

O d i n.

Kedo išče nemire? Pišejo nam: Prošlo sredo ob 11. uri zvečer sem šel domov. Mesto se je bilo nekako umirilo in vojakovi so že odšli k potrebnemu počitku. Na trgu sv. Ivana sem videl mladeniča, ki se mu je poznalo, da je nekoliko vinjen. Bil je oblečen kakor so sploh oblečeni mladeniči delavskih krogov, takozvani: »črni«. Nasproti sta prišla dva gospoda s palicama in oblečena kakor se oblačijo naša gospóda laški sosedje, a na obrazu se jima je poznalo, da nista domačina. Vse to ne bi bilo nič nenavadnega in jaz nisem sumil niti od daleč, da se tu dogodi sledeči slučaj.

Gospoda, srečavši opisanega delavca, sta se vstavila, kakor se je vstavil tudi delavec. Da-li se je kaj govorilo med njimi, tega ne vem, toda, dozdeva se mi, da — ne. Hkratu je eden gospodov s palico udaril z vso močjo po delavcu, tako, da je le-ta kar otrpnil; napadalec in njega drug pa sta jo popihala v kavarno k Čožu. Ko se je napadeni zavedel zopet, se je obrnil za gospodoma ter jima je rekel (v italijanskem jeziku): »Ta vam ne pojde čista, kajti pretepati človeka s palico brez vsakega vzroka, to ni karsibodi«! Ko je napadeni prišel pred omenjeno kavarno in sta gospoda opazila, da ju išče, sta šla in poklicala stražarja ter zapovedala, naj reveža aretira na njuno odgovornost, češ: ta nama je grozil se smrtjo!! Po govorjenju sodim, da sta gospoda bila iz blažene dežele ter istotako mislim, da sta se nad revežem maščevala le zato, ker je bil — delavec. Ali ni to prava lopovščina: najprej pretepa uboge ljudi, potem pa se potuhavajo hinavski in zahtevajo, da bodi aretirani oni, katerega so pretepli!

Kaj se je zgodilo z napadenim, mi ni znano, toda priprosta moja pamet mi pravi, da bi moral biti kaznovan oni, ki je napal, in ne oni, ki je bil nadaden!!

O č e v i d e e.

Slavnost na Proseku. V zveneče skorde prelepega bratskega slavlja je zahreškal kar hkratu, nepričakovano, grozen žaloben disakord. Ko so se po vsej državi razlegali bolestni vzklci, ko so se srea vsega civilizovanega sveta zgrajala na groznem zločinu, padlo je pero iz rok poročevalca o slavnosti na Proseku. Zaustavil je torej svojo poročilo. Kdo bi mogel primerno poročati o lepem preveselem dogodku, ako se mu krči sree in mu igra solza v oči?! Zato smo sklenili — in čujemo, da so bili ravno na Proseku v popolnem soglasju z nami — da odložimo rečeno poročilo, dokler ne bode nesrečna cesarica položena k večnemu počitku in se nekoliko pomirijo užaljena čutstva.

In sedaj, se res povračamo zopet k vsakdanjim dogodkom in hočemo v jutrnji številki nadaljevati s poročilom o slavnosti na Proseku. Toliko v odgovor na vprašanja, došla nam od več strani iz okolice.

Gospodarsko društvo na Frdeniči v sv. Ivanu priredi že naznanjeno veselico v nedeljo dne 25. t. m. Več prihodnjic.

Vso noč v smrtni nevarnosti. 6 dečkov s Kontovelja bi se kmalo pogubilo na morju. Minole sobote popoldne je šlo namreč 6 dečkov od 10 do 15 let s Kontovelja doli k morju. Tam je bilo več ladij. Dečkom je prišlo na misel, da bi se malo povozili po morju. Stopili so v jedno ladjo in kmalu se je ista jela oddaljevati od obrežja. Hkratu pa je okolu 6. ure jel pihati močan veter, ki je gnal ladje z dečki vedno dalje. Zastonj je bilo njih kričanje. Med tem so jeli domačini pogrešati dečke. Vse poizvedovanje in povpraševanje je bilo zastonj. Še le ob zori družega dne so doznali, da manjka doli jedna ladja. Sedaj se jim je jelo dozdevati, kaj se je zgodilo. Hiteli so v Trst na pristanišni kapitanat. Ta oblast je takoj brzojavila na vse pristanišne urade ob našem in italijanskem obrežju in je odredila, da je parnik »Audax« odšel na morje iskat dečke. Kake tri ure pozneje pa je došlo iz Gradeža brzojavno sporočilo, da je ladja »Destro« privlekla tjakaj ladje z 6 dečki, ki so bili vsi preplašeni, premočeni, premraženi in — lačni. V ladji je bilo 20 em. vode. Županstvo v Gradežu je poslalo dečke starišem po kopnem. Da-li dečkom pride še kedaj misel, da bi šli na tako zabavo?!

Izpred sodišča. Pred sodniki je stal 22-letni strugar Fran Kovač iz Postojne, ker je — ali sam ali z drugimi nepoznanimi tatovi — ukradel družini Sila v campo S. Giacomo razne zlatanine v vrednosti 300 gl. Kovač je odločno tajil na razpravi, mene, da so ga ulovili le po pomoti. Toda sračarji so izjavili določno, da je prav Kovač tisti, ki je bežal onega dne. Sodniki so seveda verjeli stražarjem in so prisodili obtoženemu 14 mesecev ječe.

Drobne vesti. Včeraj se je zastrupil 24-letni Karol Melenio bivajoči v ulici San Francesco št. 10.

Nagle smrti je umrl sinoči 56-letni natakak Benedetto Bartoli, bivajoči na trgu Legna št. 4.

V sladličarni g. Nagy-a v ulici Sanità, se je dogodila včeraj huda nesreča. 13-letni Anton Catarinich je po nesreči prišel z roko v stroj za prirejanje testenine. Le z največjim naporom so rešili roko izmed zobov na kolesih stroja, na kar se je v nezavesti zgrudil na tla. Kolesa so odščipila dečku dva prsta. Istega so spreveli v bolnišnico.

Policijske vesti. Včeraj ob 3. uri popoldne je policijski agent Titz aretiriral na Corsu 22-letno deklo Ano V. iz okolice Piranske ker je ukrala svoji gospodinjji obleke, vredne 45 gl.

Danes ob 3/4 10 predpoludne je našla Urša F. v ulici Scussa 6 zastavnih listkov večinom o perilu, zastavljavnic g. Dussieha v ulici Farneto.

»Brivec« je izšel. Prinaša interesantne črtice o pokojni cesarici in v morileu. Tudi sliko bežečega anarhista dobite v »Brivecu« in druge stvari.

Skesan vojaški begun. Sedaj 26-letni Josip Bolle iz Trsta je pobegnil l. 1895. od 20 lovskega batalijona iz Trbiža v Italijo. V Milanu, je delal kakor dimnikarski pomočnik. Toda sčasoma se je jel kesati svojega čina. Šel je torej v Benetke in tam je prosil konzula avstro-ogrskega, naj ga pošlje nazaj v domovino, kar se je tudi zgodilo. Včeraj je dospel Bolle v Trstu, kjer so ga izročili vojaški oblasti.

Redni občni zbor pevskega društva »Kolo« bode prihodnjo nedeljo dne 25. t. m. ob 5. uri pop. v lastni dvorani, ulica Molin piccolo št. 1, I. Na obilno udeležbo uljudno vabi vse člene

ODBOR.

Različne vesti.

Defraudacija na milijone. Iz Hamburga javljajo, da so v Altoni zaprli več odličnih meščanov, ki so v tamošnji svobodni luki že več let izvrševali defraudacije na carini na tobak. Škoda, ki jo trpi erar vsled teh sleparstev, znaša baje več milijonov.

Promet z Rusijo.

(Zvršetek.)

Vrednost je naznačiti tudi na peštnih tovorih v avstrijski in frankovni veljavi.

Poštnim zavojem in poštnim tovorom namenjenim v Rusijo, je pridejati tri carinske napovednice in ako so isti podvrženi statistiki zunanje trgovine, tudi predpisano statistično napovednico. Dovoljeno je odpošiljati z eno poštno premnico in z enim izdatkom carinskih napovednic do tri pošiljatve brez naznačene vrednosti, katere pa morajo biti od enega in istega pošiljavca in morajo biti namenjene enemu in istemu prejemniku. Ni pado-puščeno odpošiljati poštnih zavojev, (colis postaux) in poštnih tovorov z istimi odpremnimi listami.

Odrezek poštne premnice se sme uporabiti za pismena sporočila, ki se nanašajo na pošiljatev samo.

Zabranjeno je pridevati omenjenim pošiljatkam pismena sporočila, izvzemši odprto fakturo, ki pa ne sme obsegati drugih podatkov, nego one, ki se nanašajo na fakturo samo, ter prepis naslova pošiljatve in pošiljavca.

Pošiljavcu poštnih zavojev in tovorov je slobodno zahtevati odnosno povratnico proti plačilu 10 novčičev in sicer takoj o oddaji kakor tudi kasneje.

Dovoljeno je zahtevati vrnitev poštnih zavojev in poštnih tovorov ter premembo naslovov na istih pod pogoji, ki veljajo v mednarodnem prometu s poštnimi zavoji.

Gledé pošiljanja poštnih tovorov v prometu z Rusijo za naslovnikom veljavni so istotako odnosni predpisi mednarodnega prometa s poštnimi zavoji.

Gledé pošiljaven pridržanega prava, da sme v slučaju nedostavljivosti razpolagati s pošiljativjo, dalje glede povratnega zglašenja in vrnitve nedostavljivih poštnih zavojev in poštnih tovorov v prometu z Rusijo, veljajo tudi odnosni predpisi mednarodnega prometa s poštnimi zavoji.

Rok, po katerega preteku je vračati nedostavljive pošiljatve, glede katerih ni pošiljavce pravočasno ukrenil potrebnega, določen je v prometu z Rusijo na 6 mesecev, računši od dne, ko se je odposlalo povratno zglašenje.

V slučaju izgube, oplenitve ali poškodovanja poštnih zavojev in poštnih tovorov se izplačuje efektivna odškodnina, če škoda ni nastala vsled krivde ali nemarnosti pošiljavca, ali pa vsled kakovosti vsebine pošiljatve. V obratnem prometu med Avstrijo in Rusijo jamči se v slučaju višje sile (vis major). O pošiljatkah z napovedano vrednostjo, odškodnina ne sme presežati vrednosti same in pri navadnih pošiljatkah (poštnih zavojih in po-

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2

(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, zimmic in pogrinal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

štinih tovorih) do teže 5 kilogr. zneska 10 gold. (25 frankov). Pri poštnih tovorih nad 5 kilogr. se plačuje največ 2 glđ. (5 frankov) za pojedini kilogram ali del istega.

V slučaju, da se je pošiljatev izgubila, pristojna pošiljateljica povrne poštnih pristojbin iz-
vzemši zavarovalnino (vrednostno poštino).

V ostalem veljajo glede jamčenja predpisi mednarodnega prometa s poštnimi zavoji.

Brzjavna in telefonična poročila.

Gorica 21. (Deželni zbor). V današnji seji, katere so se polnoštevilno udeležili vsi poslanci, se je trikratnim »živio!« na cesarja jednoglasno sklenilo odposlati udanostno adresno Nj. Veličanstvu, povodom petdesetletnice njegovega vladarstva.

Budimpešta 21. (Poslanska zbornica.) Finančni odbor je pričel debato o budgetu. Poslanec Romjati se je pritožil, da so se napravili na krsti cesarice in kraljice Elizabete nadpisi, kateri ignorirajo državno pravo Ogerske in da v sozalicah tujih vlastij se nahajajo izrazi, kateri se ne strinjajo z državnim pravom ogerske države. Nadalje se je pritožil isti poslanec, da je izšla ustanovna listina Elizabetinega reda brez podpisa ogerske vlade. Ministerski predsednik baron Banffy je odgovoril, da ne najde nobenega vzroka za pritožbo. Pod prvim utisom, ki ga je napravil žalosten dogodek, so se res izvršile naredbe, o katerih je želeli, da so bile drugačne, toda pozneje se je vse popravilo. Mogoče, da so rabili posamezni vladarji tujih držav besede, ki niso popolnoma korektne, toda dostojanstvo Ogerske tirja, da se ne pečemo v trenutku največje žalosti s tako malenkostnimi zadevami. Glede ustanovljenja redov ni nikakih zakonitih določb. Govornik je menenja, da ni potrebno na ustanovni listini podpisa ogerske vlade.

Pariz 21. Danes popoldne se je pričela obravnava proti Lebloisu in Pikardu, radi objave tajnih državnih dokumentov. Državni pravdnik je zahteval, da se obravnava preloži, ker se je na prošnjo vojaškega guvernerja v Parizu uvedla proti Pikardu preiskava radi opetovano imenovanih pisem »Petite bleu«, da se pokaže v pravi luči Pikardova lojalnost pri enketi, katero je bil priredil z namenom, da se izkaže nedolžnost Dreyfusova. Treba da je vedeti, ako je zakrivil dotična pisma Pikard in radi tega se mora obravnava predložiti, dokler se ta zadeva ne pojasni. Labori je ogorčenostjo pobijal predlog državnega pravdnika. On noče, da odtegnejo Pikarda civilnemu sodišču in ga izročijo vojaški oblasti. »Petit bleu« so avtentična. Fabre se je pridružil izvajanju Laborisa v imenu Leblaisa. Tudi Pikard se je izrekel proti preloženju obravnave, češ, da govori morda zadnji pot javno, ker je mogoče, da bode že danes spal v zaporu Cherehe Midy. Svet naj izve, da se on ne namerava usmrtiti; ako bi se mu kaj zgodilo, tedaj se je izvršil umor.

London 21. »Times« so izvedeli iz Filadelfije, da ne prikrivajo v Washingtonu, da je bilo poslano v Manilo 5000 mož v svrhu, da podpirajo ameriške tirjatve, ako bi jih utegnili odbiti Španija pri konferenci v Parizu.

Petrograd 21. Glasom »Nowostij« je danes odpotoval tukajšnji kitajski poslanik Yank Yu na Dunaj, da položi v imenu svojega suverena venec na krsto Nj. Veličanstva cesarice in kraljice Elizabete.

Carigrad 21. Danes predpoludne je bila slovesno slovesno blagoslovljena stolna cerkev. Eksarhu, ki jo je blagoslovil je streglo, osem bolgarskih in makedonskih škofov. Turško vojaštvo je stražilo, da se nikjer ni kalil red. Stroški za zgradbo katedralke znašajo eden milijon frankov.

New-York 22. »Herold« javi: Diplomatična zveza med Kolumbijo in Italijo je pretrgana. Kolumbija je razveljavila obstoječe pogodbe in dostavila popotne liste zastopnikom Italije. Italijanskim konzulom in konzularnim agentom je odtegnila pravo izvrševanja državnih opravkov.

Pariz 21. Sodišče je odredilo obravnavo proti Pikardu in Lebloisu za sledeče dni. Pikard se je branil prositi, naj ga provizorično izpuste iz zapor.

Parobrodne zveze med Trstom in Istro

V Zavrje ob delavnikih zjutraj ob 5.— in 10.30, pop. ob 3.30 in 5.30. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob 5.—, 8.—, 10.30, pop. ob 3.—, 5.—, 7.—) Mejjotoma se vstavi parnik pri Sv. Marku, Šklednju in sv. Soboti.

V Milje ob delavnikih zjutraj 4.30, 8.—, 11.—, pop. 2.30, 7.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 1.— in 6.30. (Ob nedeljah in praznikih: v Milje zj. ob 5.—, 8.30, 12.—, pop. 3.— in 8.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 2.— in 7.30).

V Koper ob delavnikih zjutraj ob 7.45, 10.— in 12.—, pop. 4.—, 6.30 in 10.15. Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30, 7.—, 9.—, pop. 2.50, 4.— in 9.—. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob

7.45, 10.—, 12.—, pop. 6.— Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30, 7.—, 9.—, pop. 5.—.)

V Piran ob 11.— zj. in 5.30 pop. Iz Pirana v Trst ob 6.— zj. Ob nedeljah in praznikih v Piran ob 11.— zj. Iz Pirana v Trst ob 6.— pop. Ta parnik se vstavi vsakokrat tudi v Izoli.

V Izolo. Glej Piran.

V Umag (razven nedelj in praznikov) ob 3.45 pop. Iz Umaga v Trst ob 6.30 zj.

V Rovinj vsaki ponedeljek, sredo in petek ob 7.45 zj. Parnik se vstavi v Pirano, Umaga, Citanovi, Poreču in Orseri.

V Pulj ob 6.30 zj. z dotiko Pirana, Salvora, Umaga, Citanove, Poreča, Orseri, Rovinja in Fazane.

Prihodi in odhodi vlakov.

Urniki, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.

Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.20 zj. osob. v Nabrežino, Červinjano, Gorico, Benetke. 8.— zj. nagl. na Dunaj se zvezo na Reko. 8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim. 9.— zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono. 9.55 zj. poštni vl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Zagreb. 12.50 pop. osob. v Kormin. 4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim. 5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim. 6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo). 6.25 pop. poštni vl. na Dunaj se zvezo na Reko. 8.15 pop. nagl. v Kormin. 8.15 pop. nagl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Reko. 8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke. 9.45 pop. mešan. do Münzenschlaga.

Dohodi v Trst.

6.55 zj. meš. iz Münzenschlaga, Beljaka itd. 7.33 zj. meš. iz Milana, Vidma, in Nabrežine.

8.45 zj. nagl. iz Kormina. 9.28 zj. nagl. iz Dunaja. 10.25 zj. poštni vl. iz Dunaja se zvezo iz Reke. 10.37 zj. nagl. iz Rima, Benetk. 10.58 zj. ekspresni vlak iz Ostende (vsako sredo). 11.20 zj. osob. iz Rima, Benetk, Nabrežine. 5.40 pop. poštni vl. iz Dunaja in Gorice. 7.45 pop. osob. iz Verone, Kormina, Nabrežine. 8.30 pop. nagl. iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine. 9.— pop. nagl. iz Dunaja se zvezo iz Reke. 11.10 pop. nagl. iz Benetk, Červinjana, Kormina.

Zabavni vlaki.

Odhodi.

2.— pop. v Kormin, 4.20 pop. v Nabrežino, 2.15, 4.—, 5.20, 6.35, 8.35 pop. v Miramar in Grinjan.

Dohodi.

2.52, 4.31, 5.52, 7.19, 9.03 pop. iz Miramara in Grinjana. 10.50 pop. iz Nabrežine, 11.02 pop. iz Kormina.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 21. september. (Izv. brzjav.)

Pšenica za september 71 1/4, za december 68 1/8. Koruza za september 34 1/4, za december 34 1/2. Mast 522.

Gospodična,

vešča slovenskega in nemškega jezika, zmožna podučevati v obeh jezikih, želi vstopiti takoj v dobro hišo kakor vzgojiteljica. Ista prevzame tudi mesto ključarice.

Ponudbe je pošiljati pod »Marija 1800« poste restante glavna pošta.

Rujav, pristen, naraven sladkor

dobiva se jedino v moji zalogi, katerega prodajam veliko ceneje od lanskega leta. Priporočaje se udani

Anton Godnig,

NB. Paziti je na ponarejanja.

trgovec via Nuova.

Spiritus sinapis compositus ALCOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajen, po cenah, da se ni bati konkurence.

Slovenske gospodinje, pozor!

Zahtevajte povsod in kupujte vedno le **kavo družbe sv. Cirila in Metoda**. S tem koristite najbolj samim sebi, ker ta izdelek je najboljši od vseh poznanih cikorijs; ob enem pa vpirate tudi našo žolsko družbo sv. Cirila in Metoda, kajti čisti dobiček od razprodaje te blaga dobi omenjena družba.

Mal položi dar — domu na altar!

Hotel Volpich

»PRI ČRNEM ORLU« (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V prtilju

»Restavracija Pilsen« od F. Volpicha.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Fraňa Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporočila se

za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba poštena.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

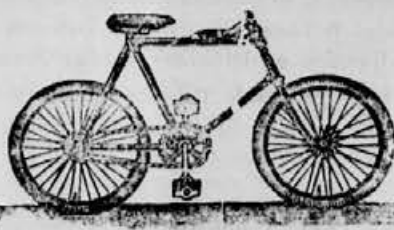
Jako pripravna žepna knjižica, se za potrebo ter posebno za potovanje, naglo, naglo in brez učitelja priučiti nemščini, je slovensko-nemški:

„Slovarček“

in za angleščino pa slovensko-angleški

„Anglež“,

po 55 nvč. komad, poštne prosto povsod, dobi se pri izdajatelju **Jos. Paulin v Ljubljani**, Marijin trg št. 1, kakor tudi v mnogih knjigarnah.

Svetovna kolesa

amerikanski originali

TRIBUNE IN ARENA

odlikovana v vseh državah na kontinentu radi elegence, točnosti in vstrajanja, prodaja se izključno le pri glavnem zastopniku

ANTONU SKERL V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

NB. Navadna kolesa prodajajo se proti 2-letni garanciji, ročaj in pritlikline po želji kupea.

Mehanična delavnica

za vsakovrstno popravo koles in šivalnih strojev.

CENE ZMERNE.

CENE ZMERNE.